

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania T. S.A. z siedzibą w W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziałowi w W.
z udziałem zainteresowanego L. spółki z o.o. w W., oraz ubezpieczonych: Z. K.,
z. K., A. M., R. O. , L. O., A. P., M. W.
o podleganie ubezpieczeniom społecznym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 24 marca 2022 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 15 marca 2021 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W wyroku z dnia 15 marca 2021 r., sygn. akt III AUa (...), Sąd Apelacyjny w (...)- w sprawie z odwołania T. S.A. z siedzibą w W. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziałowi w W., z udziałem zainteresowanego L. Spółki z o.o. w W. oraz ubezpieczonych: Z. K., Z. K., A. M., R. O., L. O., A. P., M. W. – w pkt I. zmienił zaskarżony apelacją odwołującą się wyrok Sądu Okręgowego – Sądu Ubezpieczeń Społecznych w W. z dnia 28 listopada 2018 r., sygn. akt XIII U (...), w punkcie 1 i poprzedzające go decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.:

a. z 8 grudnia 2015 r. nr (...) w części, w ten sposób, że stwierdził, że Z. K. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym u płatnika składek T. S.A. z

tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w okresie od 1 lipca 2014 r. do 31 lipca 2015 r.;

b. z 8 grudnia 2015 r. nr (...) w części, w ten sposób, że stwierdził, że L. O. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym u płatnika składek T. S.A. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w okresie od 1 lipca 2014 r. do 31 maja 2015 r.;

c. z 8 grudnia 2015 r. nr (...) w części, w ten sposób, że stwierdził, że Z. K. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym u płatnika składek T. S.A. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w okresie od 1 lipca 2014 r. do 31 października 2014 r.; w pkt II. zmienił zaskarżony wyrok w pkt 2 w ten sposób, że zasądził od T. S.A. z siedzibą w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwotę 2520 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego; w pkt III. oddalił apelację w pozostałym zakresie; w pkt IV. zasądził od T. S.A. z siedzibą w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwotę 960 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Decyzjami z dnia 8 grudnia 2015 r. i z dnia 9 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. stwierdził, że: A. P., L. O., Z. K., A. M., M. W., R. O. i Z. K. - podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym u płatnika składek T. S.A. z siedzibą w W. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w okresie od dnia 1 lipca 2014 r. do nadal.

Wyrokiem z dnia 28 listopada 2018 r., sygn. akt XIII U (...), Sąd Okręgowy – Sąd Ubezpieczeń Społecznych w W. oddalił odwołania T. S.A. z siedzibą w W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 8 grudnia 2015 r. nr (...), z dnia 8 grudnia 2015 r. nr (...), z dnia 9 grudnia 2015 r. nr (...), z dnia 8 grudnia 2015 r. nr (...), z dnia 9 grudnia 2015 r. nr (...) i z dnia 8 grudnia 2015 r. nr (...) (pkt 1.) oraz zasądził od T. S.A. z siedzibą w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. tytułem kosztów zastępstwa procesowego 34.800 zł (pkt 2.).

Wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 1 marca 2021 r. organ rentowy zaskarżył skargą kasacyjną. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do ustalenia czy: - rozwiązanie umowy o pracę przez podmiot

trzeci (L.) nie związany żadnym węzłem prawnym z T. S.A. i Ubezpieczonym (podmiot który w sposób pozorny „przejął” część zakładu pracy) może skutecznie wpływać na więź prawną między tymi podmiotami wynikającą z zawartej i wykonywanej umowy o pracę, - pracownik/Ubezpieczony, po formalnym rozwiązaniu stosunku pracy z podmiotem „przejmującym” L., który nadal, cały czas kontynuował w formie samozatrudnienia wykonywanie tej samej pracy na rzecz dotychczasowego pracodawcy (T. S.A.). pod jego kierownictwem i nadzorem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez tego pracodawcę (T. S.A.) podlega ubezpieczeniom społecznym jako pracownik, czy jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, - w sytuacji gdy pracownik kontynuuje pracę na rzecz swojego dotychczasowego pracodawcy w ramach założonej przez siebie pozarolniczej działalności gospodarczej (gdy stan faktyczny w danej sprawie wskazuje, iż założenie tej działalności nastąpiło na skutek wymuszenia na pracowniku zmiany formy wykonywania tej samej pracy w celu uniknięcia obowiązku odprowadzenia składek na ubezpieczenia społeczne od wynagrodzenia należnego pracownikowi) należy uznać, że doszło do rzeczywistego rozwiązania stosunku pracy, a tym samym do zmiany tytułu podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna organu rentowego nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniony w ten sposób, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.). Nie można jednak uznać, że skarżący wykazał istnienie przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W świetle utrwalonego już orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu samego zagadnienia wraz ze wskazaniem konkretnego przepisu prawa, na tle którego to zagadnienie występuje oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, LEX nr 1102817). Analogicznie należy traktować wymogi konstrukcyjne samego zagadnienia prawnego, formułowanego w ramach przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., oraz jego związek ze sprawą i skargą kasacyjną, która miałaby zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy. Zagadnienie prawne powinno: 1) być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01, LEX nr 52571); 2) być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., III CZP 66/02, LEX nr 57240; z dnia 22 października 2002 r., III CZP 64/02, LEX nr 77033 i z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, LEX nr 478179); 3) pozostawać w związku z rozpoznawaną sprawą (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, LEX nr 864002; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, LEX nr 560504) i 4) dotyczyć zagadnienia budzącego rzeczywiście istotne (poważne) wątpliwości. Istotność zagadnienia

prawnego konkretyzuje się zaś w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa i praktyki sądowej. Wymóg ten jest uzasadniony publicznymi celami rozpoznania przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2007 r., V CSK 356/07, LEX nr 621243). Ograniczenie się przez skarżącego do pytania nie jest wystarczającym określeniem zagadnienia prawnego, jeżeli zagadnienie prawne nie zostało przedstawione bez odniesienia się do ogólnych problemów interpretacyjnych (postanowienie Sądu Najwyższego z 25 lutego 2008 r., I UK 332/07, LEX nr 452451).

Uwzględniając przedstawione założenia interpretacyjne należy stwierdzić, że pełnomocnik skarżącego nie przedstawia istotnego zagadnienia prawnego sprawy w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Uzasadnienie wniosku zostało ograniczone do ogólnikowego zarysowania kwestii bez powiązania ich z odpowiednią jurydyczną argumentacją, którą skarżący wykazałby, że w sprawie rzeczywiście występuje istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zasadnicza wadliwość uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania rozpatrywanej skargi kasacyjnej polega na tym, że przedstawione we wniosku kwestie nie zostały powiązane z żadnym przepisem prawa określającym sygnalizowane problemy.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c.